

Til Cavlingkomiteen,

Indstilling af Ekstra Bladets Peter Jeppesen, Per Mathiesen, Christina Ehrenskjöld og Christian Ørtoft til årets Cavlingpris for deres dækning 'Søren Pape Poulsen – en værdig statsministerkandidat?'

Da De Konservatives formand, Søren Pape Poulsen, efter sommerferien og længere tids optræk endelig meldte sit kandidatur til Statsministeriet, skete det på et fundament af tårnhøje troværdighedsmålinger og tocifrede meningsmålinger.

Forud for Papes annoncering havde partiet møjsommeligt over de seneste tre år vundet de borgerlige vælgeres gunst, men ifølge kritikerne var der i høj grad tale om fedtspilleri og et resultat af en Søren Pape Poulsen, der som lurepasser ikke var blevet presset tilstrækkeligt.

Den opgave påtog Ekstra Bladets fire journalister sig, og igennem måneder har de tryktestet den konservative statsministerkandidat og lavet et forbilledligt journalistisk stykke arbejde, der har eroderet den bund af troværdighed, som K-formanden stod på.

Dækningen har først og fremmest været drevet af en dybdeborende research af Søren Papes nu tidligere dominikanske samlever, der siden 2014 har flankeret politikerens ved et væld af offentlige arrangementer. Pape har således flere gange brugt sin mand i politiske sammenhænge og i opbygningen af sit eget politiske brand.

Ved flere lejligheder har Pape gennem årene fortalt offentligheden, at hans ægtefælle var nevø til en tidligere præsident i Den Dominikanske Republik, og desuden har politikerens i interviews og til en konference på Christiansborg fortalt, at hans samlever var jøde, og han siden barndommen var kommet i en synagoge.

Vi ved nu, at alt dette er usandt – takket være Ekstra Bladets hold af journalister, der trods massiv modstand fra partiets ledelse holdt hovedet koldt, da Papes spinhær talte usandt overfor reporterne og i det hele taget gjorde alt, hvad der stod i deres magt – blandt andet at rejse til Caribien - for at skærme formanden.

Afsløringerne af de usandheder, som Søren Pape har viderebragt i årevis, er på sin vis et klassisk faktatjek, men det er ihærdigheden bag historierne, der er unik. Reporterne har i den månedlange research besøgt menigheder i Den Dominikanske Republik, anskaffet sig fødselsattester og studeret religiøse forgreninger i Syvende Dags Adventistkirken på den anden side af kloden – den slags kræver tålmodighed, flid og mod.

Derudover har journalisterne beskæftiget sig indgående med de rejser, som Søren Pape Poulsen sammen med sin samlever har haft til Den Dominikanske Republik – både som justitsminister og som formand. Her har reporterne lag for lag afdækket et hidtil ukendt feriediplomati, der stiller alvorlige spørgsmålstejn ved politikerens dømmekraft samt evne til at begå sig på diplomatiets bonede gulve.

Et centralt spørgsmål står tilbage, når man ser dækningen i sin helhed; Er Søren Pape Poulsen værdig til at indtage det politiske embede, han rakte ud efter, da han en augustdag meldte sit kandidatur til statsministerposten?

Det spørgsmål skal hverken jeg/vi eller journalisterne bag artiklerne besvare, men det skal vælgerne, når de går til valg.

Og deri består essensen af magtkritisk journalistik; at afsløre magthavernes fejl, fup og fadæser, så borgerne kan træffe et valg på et oplyst grundlag. Det har Peter Jeppesen, Per Mathiesen, Christina Erhenskjöld og Christian Ørtoft gjort.

De har gjort demokratiet en tjeneste, og derfor bør de være i spil til få årets Cavlingpris.

Foreslået af Thomas Foght